

CUVÂNTUL

DECLARAȚIA

LIGONIER

privind CRISTOLOGIA

făcut

TRUP

Cuvântul făcut trup

DECLARAȚIA

LIGONIER

privind CRISTOLOGIA

LIGONIER MINISTRIES

Cuvântul făcut trup. Declarația Ligonier privind Cristologia

Copyright © 2016 by Ligonier Ministries

Ediția a doua

Publicată de Ligonier Ministries

421 Ligonier Court, Sanford, FL 32771

Ligonier.org | ChristologyStatement.com

© 2022, Ligonier Ministries. Toate drepturile pentru ediția în limba română sunt rezervate.

Traducere, corectură, tehnoredactare și design: Editura MAGNA GRATIA.

Pentru detalii privind utilizarea acestui document, vă rugăm să ne scrieți la adresa: Editura MAGNA GRATIA, Str. Liliacului nr. 26, Dascălu-Ilfov 077075, Romania; email: contact@magnagratia.org, www.magnagratia.org

Toate citatele din Scriptură sunt preluate din Biblia, Noua Traducere Românească (NTR). Copyright 2007, 2010, 2016, 2021 de Biblica Inc. Toate drepturile sunt rezervate. Folosit cu permisiune.

Cine este Isus Cristos? Aproape orice persoană adultă și-a format o anume opinie despre Isus. Aceste opinii pot fi superficiale, neinformate sau chiar vădit eretice. Nu doar opiniile despre Isus contează, ci adevărul despre El contează... și contează veșnic.

Cei care poartă numele de *creștini* mărturisesc că Îl urmează pe Cristos ca ucenici ai Lui. Ei mărturisesc o cristologie – o doctrină despre Cristos – ce reflectă perspectiva lor despre Cristos. Această cristologie poate fi exprimată implicit sau explicit. Ea poate reprezenta profunzimea revelației biblice și a reflectării creștine istorice asupra Scripturii, sau poate fi ceva nou și deconectat de Cuvântul lui Dumnezeu. Dar nimeni care pretinde că este creștin nu este lipsit de o cristologie.

Întrucât urmarea lui Cristos este centrală pentru creștinism, biserica s-a străduit de-a lungul secolelor să Îl proclame pe Cristosul istoriei și al Scripturii, nu pe Cristosul imaginației noastre. În mărturisirile istorice de credință, cum ar fi Crezul de la Niceea, Definiția de la Calcedon, Catehismul Heidelberg și Mărturisirea de Credință de la Westminster, creștinii au formulat învățătura biblică despre Cristos.

Aceste afirmații sunt deseori neglijate și înțelese greșit în vremurile noastre, ceea ce conduce la o confuzie larg răspândită despre Persoana și lucrarea lui Cristos. Scrisă spre gloria lui Cristos și spre zidirea poporului Său, Declarația Ligonier privind Cristologia urmărește să prezinte succint cristologia istorică, ortodoxă¹ și biblică a bisericii creștine, într-o formă simplă de mărturisit, de ajutor în a învăța care este credința de durată a bisericii, și capabilă să slujească drept mărturisire comună care să îi ralieze în misiune pe credincioșii din diferitele biserici. Această declarație nu înlocuiește crezurile și mărturisirile de credință istorice ale bisericii, ci este o declarație adițională, care formulează clar învățătura lor colectivă despre cine este Cristos și ce a făcut El. Fie ca El, Cristos, să o folosească pentru Împărăția Sa!

În Numele Fiului întrupat al lui Dumnezeu,
Profetul, Preotul și Împăratul nostru,

R. C. SPROUL
PRIMĂVARA 2016

¹ *ortodoxă* – face referire la învățătura sănătoasă, biblică; a nu se confunda cu ideea de ortodoxie răsăriteană, ca denotație. – n.tr.

Mărturisim taina și minunăția
lui Dumnezeu făcut trup
și ne bucurăm în marea noastră mântuire
prin Isus Cristos, Domnul nostru.

Împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt,
Fiul a creat toate lucrurile,
susține toate lucrurile,
și face toate lucrurile noi.
Dumnezeu adevărat,
El S-a făcut om adevărat,
cu două naturi într-o singură Persoană.

El a fost născut de Fecioara Maria
și a trăit printre noi.
A fost răstignit, a murit și a fost îngropat,
a înviat a treia zi,
S-a înălțat la Cer,
și va reveni
în glorie și judecată.

Pentru noi,
El a păzit Legea,
a făcut ispășire pentru păcat,
și a satisfăcut mânia lui Dumnezeu.
El a luat zdrențele noastre murdare
și ne-a dat
roba Lui neprihănită.

El este Profetul, Preotul și Împăratul nostru,
care Își zidește biserica,
mijlocește pentru noi
și domnește peste toate lucrurile.

Isus Cristos este Domnul;
noi lăudăm în veci Numele Lui sfânt.

Amin.

Afirmații și negații

*cu trimiteri
din
Scriptură*

Articolul 1

Noi afirmăm că Isus este întruparea în istorie a Fiului veșnic al lui Dumnezeu, a doua Persoană a Sfintei Treimi. El este Cristos, Mesia făgăduit al lui Dumnezeu.¹

Noi negăm că Isus Cristos ar fi doar un om sau că ar fi fost produsul fictiv al bisericii creștine primare.

Articolul 2

Noi afirmăm că, în unitatea Dumnezeirii, Fiul născut veșnic este consubstanțial (*homoousios*), co-egal și co-etern cu Tatăl și cu Duhul Sfânt.²

Noi negăm că Fiul este doar ca Dumnezeu (*homoiousios*) sau că El a fost pur și simplu adoptat de Tatăl ca Fiul Său. Noi negăm subordonarea veșnică a Fiului față de Tatăl în Trinitatea ontologică.

Articolul 3

Împreună cu Crezurile de la Niceea și Calcedon, noi afirmăm că Isus Cristos este deopotrivă Dumnezeu adevărat și om adevărat, două naturi unite pe veci într-o singură Persoană.³

Noi negăm că Fiul a fost creat. Noi negăm că a existat vreodată un moment când Fiul să nu fi fost divin. Noi negăm că trupul omenesc și sufletul lui Isus Cristos au existat înainte de întruparea Fiului, în istorie.

---

¹ La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu... Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi, iar noi am privit gloria Lui, o glorie ca a Singurului Fiu venit de la Tatăl, plin de har și de adevăr (Ioan 1:1, 14; v. și Ps. 110:1; Matei 3:17; 8:29; 16:16; Marcu 1:1, 11; 15:39; Luca 22:70; Ioan 10:30; 20:28; Gal. 4:4; Fil. 2:6; Col. 2:9; Evrei 5:7; 1 Ioan 5:20).

² Prin urmare, duceți-vă și faceți ucenici din toate națiunile, botezându-i în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt (Matei 28:19; v. și Ioan 3:15-16; 4:14; 6:54; 10:28; Rom. 5:21; 6:23; 2 Cor. 13:14; Efes. 2:18; 2 Tim. 1:9; 1 Petru 5:10; Iuda 1:21).

³ Căci în El locuiește trupește toată plinătatea dumnezeirii (Col. 2:9; v. și Luca 1:35; Ioan 10:30; Rom. 9:5; 1 Tim. 3:16; 1 Petru 3:18).

Articolul 4

Noi afirmăm unirea ipostatică, anume că cele două naturi ale lui Isus Cristos sunt unite în Persoana Sa unică, fără amestec, confundare, divizare sau separare.⁴

Noi negăm că a face deosebire între cele două naturi înseamnă să le despărțim.

Articolul 5

Noi afirmăm că, în întruparea lui Isus Cristos, naturile Sale divină și umană își păstrează atributele proprii. Noi afirmăm că atributele ambelor naturi îi aparțin Persoanei unice Isus Cristos.⁵

Noi negăm că natura umană a lui Isus Cristos are atribute divine sau că poate îngloba natura divină. Noi negăm că natura divină îi comunică atribute divine naturii umane. Noi negăm că Fiul a lăsat deoparte sau a abandonat oricare dintre atributele Sale divine în întrupare.

Articolul 6

Noi afirmăm că Isus Cristos este chipul vizibil al lui Dumnezeu, că El este standardul umanității adevărate și că, în răscumpărarea noastră, noi vom fi în final conformați chipului Său.⁶

Noi negăm că Isus Cristos a fost mai puțin decât cu adevărat uman, că El doar a părut să fie uman sau că I-a lipsit un suflet uman rațional. Noi negăm că, în unirea ipostatică, Fiul a preluat mai degrabă o persoană umană decât o natură umană.

Noi afirmăm că, fiind om cu adevărat, Isus Cristos a avut în starea Sa de smerire toate limitările naturale și neputințele comune ale naturii umane. Noi afirmăm că El a fost făcut asemenea nouă în toate aspectele, însă El a fost fără păcat.⁷

---

⁴ Simon Petru, răspunzând, a zis: „Tu ești Cristosul, Fiul Dumnezeului celui Viu!” Isus, răspunzând, i-a zis: „Fericit ești tu, Simone, fiul lui Iona, pentru că nu carnea și sângele ți-au descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu Care este în Ceruri” (Matei 16:16-17; v. și Luca 1:35, 43; Ioan 1:1-3; 8:58; 17:5; F.A. 20:28; Rom. 1:3; 9:5; 2 Cor. 8:9; Col. 2:9; 1 Tim. 3:16; 1 Petru 3:18; Rev. 1:8, 17; 22:13).

⁵ Să aveți în voi gândul acesta, care era și în Cristos Isus. El, deși exista în chip de Dumnezeu, n-a considerat că, a fi egal cu Dumnezeu, este ceva de care Se poate folosi, ci S-a golit pe Sine, luând chip de sclav și devenind asemenea oamenilor (Fil. 2:5-7; v. și Matei 9:10; 16:16; 19:28; Ioan 1:1; 11:27, 35; 20:28; Rom. 1:3-4; 9:5; Efes. 1:20-22; Col. 1:16-17; 2:9-10; 1 Tim. 3:16; Evrei 1:3, 8-9; 1 Petru 3:18; 2 Petru 1:1).

⁶ El este chipul Dumnezeului nevăzut, Întâiul născut peste întreaga creație, pentru că prin El au fost create toate lucrurile, în ceruri și pe pământ, cele văzute și cele nevăzute, fie tronuri, fie domnii, fie conduceri, fie autorități. Toate au fost create prin El și pentru El (Col. 1:15-16; v. și Rom. 8:29; 2 Cor. 4:4-6; Efes. 4:20-24; Evrei 1:3-4).

⁷ De aceea El a trebuit să fie făcut în toate precum frații Lui, ca să poată fi un Mare Preot

Articolul 7

Noi negăm că Isus Cristos a păcătuit. Noi negăm că Isus Cristos nu a experimentat cu adevărat suferința, ispita sau greutățile. Noi negăm că păcatul este inerent umanității adevărate sau că absența păcatului în Isus Cristos este ceva incompatibil cu faptul că El este cu adevărat uman.

Articolul 8

Noi afirmăm că Isus Cristos Cel istoric a fost conceput miraculos prin puterea Duhului Sfânt și a fost născut din Fecioara Maria. Noi afirmăm alături de Crezul Calcedonian că ea este pe drept numită mama lui Dumnezeu (*theotokos*) în aceea că Pruncul pe care ea L-a purtat în pânțele este Fiul întrupat al lui Dumnezeu, a doua Persoană a Sfintei Treimi.⁸

Noi negăm că Isus Cristos Și-a primit natura divină de la Maria sau că absența păcatului în El a fost ceva derivat de la ea.

---

milos și credincios în slujba lui Dumnezeu și să facă ispășire pentru păcatele poporului. Și pentru că El Însuși a fost ispitit prin ceea ce a suferit, poate să-l ajute pe cei care sunt ispitiți (Evrei 2:17-18; v. și Mica 5:2; Luca 2:52; Rom. 8:3; Gal. 4:4; Fil. 2:5-8; Evrei 4:15).

⁸În luna a șasea, îngerul Gabriel a fost trimis de Dumnezeu într-o cetate din Galileea, numită Nazaret, la o fecioară logodită cu un bărbat al cărui nume era Iosif, din Casa lui David. Numele fecioarei era Maria (Luca 1:26-27; v. și Matei 1:23; 2:11; Luca 1:31, 35, 43; Rom. 1:3; Gal. 4:4).

Articolul 9

Noi afirmăm că Isus Cristos este ultimul Adam, care a izbândit în fiecare punct din sarcina ce l-a fost rânduită, în care primul Adam a eșuat, și că Isus Cristos este Capul poporului Său, trupul lui Cristos.⁹

Noi negăm că Isus Cristos a luat asupra Sa o natură umană decăzută sau că a moștenit păcatul original.

Articolul 10

Noi afirmăm ascultarea activă și pasivă a lui Isus Cristos, anume că, în viața Lui perfectă, El a împlinit complet cerințele dreptei ale Legii în locul nostru, și că El a purtat pedeapsa păcatului nostru prin moartea Lui pe cruce.¹⁰

Noi negăm că Isus Cristos a eșuat în vreun punct să asculte de Legea lui Dumnezeu sau să o îplinească. Noi negăm că El a abolit legea morală.

---

⁹ De aceea, așa cum păcatul a intrat în lume printr-un singur om, iar prin păcat a intrat moartea și, astfel, moartea a trecut la toți oamenii, din cauză că toți au păcătuit... Căci, înainte de Lege, era păcat în lume, însă păcatul nu este luat în considerare când nu este nicio lege. Totuși, moartea a domnit de la Adam până la Moise, chiar și peste cei care n-au păcătuit printr-o abatere asemănătoare cu cea a lui Adam, care este un arhetip al Celui Ce urma să vină. Însă cu darul nu este ca și cu nelegiuirea. Căci, dacă cei mulți au murit prin nelegiuirea unuia singur, cu mult mai mult harul lui Dumnezeu și darul venit prin harul unui Singur Om, Isus Cristos, s-au dat din belșug celor mulți. Iar darul nu a venit ca prin acel unul singur care a păcătuit. Fiindcă judecata venită printr-unul singur a dus la condamnare, însă darul, care a urmat după multe nelegiuri, a dus la o decizie de iertare. Căci, dacă prin nelegiuirea unuia singur moartea a domnit prin acel unul, cu atât mai mult vor domni în viață cei ce primesc belșugul harului și darul dreptății prin Acel Unul Singur, Isus Cristos. Deci, așa cum printr-o singură nelegiurie a venit o condamnare pentru toți oamenii, tot astfel, printr-o singură faptă dreaptă a venit o îndreptățire pentru toți oamenii, care aduce viața. Căci, așa cum, prin neascultarea unui singur om, cei mulți au fost făcuți păcătoși, tot astfel, prin ascultarea Unuia Singur, cei mulți vor fi făcuți drepti. Legea a venit ca să se înmulțească nelegiuirea. Însă, acolo unde s-a înmulțit păcatul, harul s-a revărsat și mai mult, pentru ca, așa cum păcatul a domnit în moarte, tot astfel să domnească și harul lui Dumnezeu prin dreptate, ducând la viață veșnică prin Isus Cristos, Domnul nostru (Rom. 5:12-21; v. și 1 Cor. 15:22, 45-49; Efes. 2:14-16; 5:23; Col. 1:18).

¹⁰ Căci, așa cum, prin neascultarea unui singur om, cei mulți au fost făcuți păcătoși, tot astfel, prin ascultarea Unuia Singur, cei mulți vor fi făcuți drepti (Rom. 5:19; v. și Matei 3:15; Ioan 8:29; 2 Cor. 5:21; Fil. 2:8; Evrei 5:8).

Articolul 11

Noi afirmăm că, pe cruce, Isus Cristos S-a adus pe Sine ca ispășire penală substitutivă pentru păcatele poporului Său, făcând propițierea mâniei lui Dumnezeu și satisfăcând dreptatea lui Dumnezeu, și a fost biruitor asupra păcatului, asupra morții și asupra Satanei.¹¹

Noi negăm că moartea lui Isus Cristos a fost o plată cu titlu de răscumpărare plătită Satanei. Noi negăm că moartea lui Isus Cristos a fost doar un exemplu, doar o victorie asupra Satanei sau doar o manifestare a stăpânirii morale a lui Dumnezeu.

Articolul 12

Noi afirmăm doctrina dublei imputări, anume că păcatele noastre îi sunt imputate lui Isus Cristos, iar neprihănirea Lui ne este imputată [atribuită, n.tr.] nouă prin credință.¹²

Noi negăm că păcatul este trecut cu vederea, nefiind judecat. Noi negăm că ascultarea activă a lui Isus Cristos nu ne este imputată [atribuită, n.tr.].

Articolul 13

Noi afirmăm că Isus Cristos a înviat din morți a treia zi și că El a fost văzut în trup de mulți oameni.¹³

Noi negăm că Isus Cristos doar a părut să moară, sau că doar sufletul Lui a supraviețuit, ori că învierea Lui ar fi avut loc doar în inimile ucenicilor Lui.

---

¹¹ Dumnezeu L-a înfățișat ca jertfă de ispășire, prin credința în sângele Lui, ca dovadă a dreptății Sale, căci Dumnezeu, în îngăduința Sa, trecuse cu vederea păcatele comise în trecut, pentru ca, în vremea de acum, să-Și dovedească dreptatea, în așa fel încât El să fie drept și să-l îndreptățească totodată pe cel ce are credință în Isus (Rom. 3:25-26; v. și Isaia 53; Rom. 5:6, 8, 15; 6:10; 7:4; 8:34; 14:9, 15; 1 Cor. 15:3; Efes. 5:2; 1 Tes. 5:10; 2 Tim. 2:11; Evrei 2:14, 17; 9:14-15; 10:14; 1 Petru 2:24; 3:18; 1 Ioan 2:2; 3:8; 4:10).

¹² El, pentru noi, L-a făcut păcat pe Cel Ce n-a cunoscut păcatul, pentru ca, în El, să devenim dreptatea lui Dumnezeu (2 Cor. 5:21; v. și Matei 5:20; Rom. 3:21-22; 4:11; 5:18; 1 Cor. 1:30; 2 Cor. 9:9; Efes. 6:14; Fil. 1:11; 3:9; Evrei 12:23).

¹³ Căci v-am încredințat, înainte de toate, ceea ce am primit și eu: Cristos a murit pentru păcatele noastre, conform Scripturilor, a fost înmormântat, a înviat a treia zi, conform Scripturilor, i S-a arătat lui Chifa și apoi celor doisprezece (1 Cor. 15:3-5; v. și Isaia 53; Matei 16:21; 26:32; 28:1-10; Ioan 21:14; F.A. 1:9-11; 2:25, 32; 3:15, 26; 4:10; 5:30; 10:40; Rom. 4:24-25; 6:9-10; Efes. 4:8-10).

Articolul 14

Noi afirmăm că, în starea Sa de înălțare, Isus Cristos este pârğa [primul rod al, n.tr.] învierii, că El a cucerit deopotrivă păcatul și moartea, și că, în unirea cu El, și noi vom fi înviați.¹⁴

Noi negăm că trupul glorificat al lui Isus Cristos era un trup cu totul diferit de cel care a fost pus în mormântul din grădină. Noi negăm că învierea noastră ar fi doar o înviere a sufletelor noastre, separat de trupurile noastre.

Articolul 15

Noi afirmăm că Isus Cristos S-a înălțat la scaunul Său ceresc de domnie, la dreapta lui Dumnezeu Tatăl, că El domnește în prezent ca Împărat, și că Se va întoarce vizibil, în putere și glorie.¹⁵

Noi negăm că Isus Cristos ar fi greșit cu ceva în legătură cu momentul revenirii Sale.

Articolul 16

Noi afirmăm că Isus Cristos a turnat Duhul Său în ziua Cincizecimii și că, în starea Sa prezentă, El domnește peste toate lucrurile, mijlocind pentru poporul Său și zidindu-și biserica, El fiind singurul ei Cap.¹⁶

Noi negăm că Isus Cristos a rânduit episcopul Romei ca vicar al Său, sau că vreo altă persoană în afara lui Isus Cristos poate fi capul bisericii.

---

¹⁴Însă acum, Cristos a fost înviat dintre cei morți, fiind primul rod dintre cei care au murit... „Moarte, unde îți este victoria? Moarte, unde îți este boldul?” (1 Cor. 15:20, 55; v. și Rom. 5:10; 6:4, 8, 11; 10:9; 1 Cor. 15:23; 2 Cor. 1:9; 4:10-11; Efes. 2:6; Col. 2:12; 2 Tes. 2:13; Evrei 2:9, 14; 1 Ioan 3:14; Apoc. 14:4; 20:14).

¹⁵Prin urmare, atunci când s-au adunat cu toții, ei L-au întrebat: „Doamne, în vremea aceasta vei restaura împărăția lui Israel?” El le-a răspuns: „Nu este treaba voastră să cunoașteți vremurile sau perioadele pe care Tatăl le-a așezat prin propria Sa autoritate. Voi însă veți primi putere atunci când va veni Duhul Sfânt peste voi și veți fi martorii Mei în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginea pământului”. După ce a spus aceste lucruri, Isus S-a înălțat și, în timp ce se uitau la El, un nor L-a luat dinaintea ochilor lor. Și cum priveau ei spre cer, în timp ce El Se înălța, iată că li s-au înfățișat doi bărbați în haine albe, care le-au zis: „Bărbați galileeni, de ce stați și vă uitați spre cer? Acest Isus, Care a fost luat de la voi în Cer, va veni în același fel în care L-ați văzut înălțându-Se la Cer” (EA. 1:6-11; v. și Luca 24:50-53; EA. 1:22; 2:33-35; Efes. 4:8-10; 1 Tim. 3:16).

¹⁶El l-a supus totul și L-a făcut Cap peste toate lucrurile, pentru Biserica Sa (Efes. 1:22; v. și EA. 2:33; 1 Cor. 11:3-5; Efes. 4:15; 5:23; Col. 1:18).

Articolul 17

Noi afirmăm că Isus Cristos va reveni în glorie ca să judece toate popoarele și că, în final, El îi va zdrobi pe vrăjmașii Lui, va distruge moartea și va aduce cerul nou și pământul cel nou, în care El va domni în neprihănire.¹⁷

Noi negăm că revenirea finală a lui Isus Cristos a avut loc în anul 70 d.Hr. și că venirea Lui și evenimentele care o vor însoți ar trebui tratate ca simbolice.

Articolul 18

Noi afirmăm că cei care cred în Numele Domnului Isus Cristos vor fi bineveniți în Împărăția Sa veșnică, dar cei care nu cred în El vor suferi conștient pedeapsa veșnică în Iad.¹⁸

Noi negăm că toți oamenii vor fi mântuiți. Noi negăm că cei care mor fără credință în Isus Cristos vor fi anihilați.

Articolul 19

Noi afirmăm că toți cei care au fost aleși în Isus Cristos înainte de întemeierea lumii și care sunt uniți cu El prin credință, se bucură de părtășia cu El și unii cu alții. Noi afirmăm că, în Isus Cristos, ne bucurăm de orice binecuvântare spirituală, inclusiv îndreptățirea, înfierea, sfințirea și gloriificarea.¹⁹

Noi negăm că Isus Cristos și lucrarea Sa mântuitoare pot fi separate. Noi negăm că am fi în stare să fim părtași lucrării mântuitoare a lui Isus Cristos separat de Isus Cristos însuși. Noi negăm că putem fi uniți cu Isus Cristos, dar să nu fim uniți cu trupul Său, biserica.

¹⁷ El ne-a poruncit să predicăm poporului și să depunem mărturie că El este Cel desemnat de Dumnezeu ca Judecător al celor vii și al celor morți (E.A. 10:42; v. și Ioan 12:48; 14:3; E.A. 7:7; 17:31; 2 Tim. 4:1, 8).

¹⁸ Fiul Omului Își va trimite îngerii, care vor strânge din Împărăția Lui toate cauzele de păcătuire și pe cei ce comit fărădelegi și-i vor arunca în cuptorul de foc. Acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților! Atunci cei drepti vor străluci ca soarele în Împărăția Tatălui lor. Cine are urechi, să audă! (Matei 13:41-43; v. și Isaia 25:6-9; 65:17-25; 66:21-23; Dan. 7:13-14; Matei 5:29-30; 10:28; 18:8-9; Marcu 9:42-49; Luca 1:33; 12:5; Ioan 18:36; Col. 1:13-14; 2 Tes. 1:5-10; 2 Tim. 4:1, 18; Evrei 12:28; 2 Petru 1:11; 2:4; Apoc. 20:15).

¹⁹ Într-adevăr, noi toți am fost botezați într-un singur Duh, ca să fim un singur trup, fie iudei, fie greci, fie sclavi, fie oameni liberi, și la toți ni s-a dat să bem dintr-un singur Duh (1 Cor. 12:13; v. și Ioan 14:20; 15:4-6; Rom. 6:1-11; 8:1-2; 12:3-5; 1 Cor. 1:30-31; 6:15-20; 10:16-17; 12:27; 2 Cor. 5:17-21; Gal. 3:25-29; Efes. 1:3-10, 22-23; 2:1-6; 3:6; 4:15-16; 5:23, 30; Col. 1:18; 2:18-19).

Articolul 20

Noi afirmăm doctrina îndreptățirii doar prin credință, anume că Dumnezeu ne declară neprihăniți printr-un act exclusiv al harului Său, doar prin credința noastră doar în Persoana și lucrarea lui Isus Cristos, separat de meritele sau faptele noastre personale. Noi afirmăm că a respinge doctrina îndreptățirii doar prin credință înseamnă respingerea Evangheliei.²⁰

Noi negăm că suntem îndreptățiți pe baza oricărei infuzări a harului în noi. Noi negăm că suntem îndreptățiți doar odată ce am devenit inerent neprihăniți. Noi negăm că această îndreptățire este bazată acum sau va fi bazată vreodată pe credințioșia noastră.

Articolul 21

Noi afirmăm doctrina sfințirii, anume că, prin puterea Duhului Sfânt, pe baza lucrării lui Isus Cristos, Dumnezeu ne eliberează de puterea stăpânitoare a păcatului, ne pune deoparte și ne face sfinți prin conformarea noastră progresivă după chipul Fiului Său. Noi afirmăm că sfințirea este o lucrare a harului lui Dumnezeu și că ea este legată inseparabil de îndreptățire, deși este diferită de îndreptățire. Noi afirmăm că, în această lucrare divină de sfințire, noi nu doar că nu suntem pasivi, ci suntem responsabili să aplicăm în viețile noastre mijloacele rânduite ale harului, în străduința noastră continuă de a muri față de păcat și de a trăi în ascultare de Domnul.²¹

Noi negăm că vreun om este îndreptățit fără a aduce imediat roadele unirii cu Isus Cristos în sfințire. Noi negăm că, deși sunt acceptabile lui Dumnezeu în Isus Cristos, faptele noastre bune ne câștigă îndreptățirea. Noi negăm că, în această viață, va înceta lupta noastră cu păcatul interior, chiar dacă păcatul nu mai are stăpânire peste noi.

---

²⁰ Așadar, fiindcă am fost îndreptățiți prin credință, avem pace cu Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Cristos (Rom. 5:1; v. și Luca 18:14; Rom. 3:24; 4:5; 5:10; 8:30; 10:4, 10; 1 Cor. 6:11; 2 Cor. 5:19, 21; Gal. 2:16-17; 3:11, 24; 5:4; Efes. 1:7; Tit 3:5, 7).

²¹ Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, Care ne-a binecuvântat cu orice fel de binecuvântare spirituală în locurile cerești, în Cristos. În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără vină înaintea Lui, în dragoste (Efes. 1:3-4; v. și Ioan 17:17; F.A. 20:32; Rom. 6:5-6, 14; 8:13; 1 Cor. 6:11; 2 Cor. 7:1; Gal. 5:24; Efes. 3:16-19; 4:23-24; Fil. 3:10; Col. 1:10-11; 2 Tes. 2:13; Evrei 12:14).

Articolul 22

Noi afirmăm că Isus Cristos este singurul Mijlocitor între Dumnezeu și poporul Său. Noi afirmăm rolul mijlocitor al lui Isus Cristos ca Profet, Preot și Împărat atât în starea Sa de smerire cât și în cea de înălțare. Noi afirmăm că El a fost uns de Duhul Sfânt ca să exercite această slujire mijlocitoare la care fusese chemat de Tatăl.²²

Noi negăm că Dumnezeu a avut sau va avea vreo altă întrupare, sau că există ori vor fi alți mijlocitori ai răscumpărării decât Domnul Isus Cristos. Noi negăm că mântuirea poate fi obținută altfel decât numai prin Isus Cristos.

Articolul 23

Noi afirmăm că, în calitatea Sa de Profet suprem al lui Dumnezeu, Isus Cristos a fost deopotrivă subiectul și obiectul profeției. Noi afirmăm că Isus Cristos a revelat și proclamat voia lui Dumnezeu, a profețit evenimente viitoare și este, în Sine, împlinirea făgăduințelor lui Dumnezeu.²³

Noi negăm că Isus Cristos a rostit vreodată o profeție falsă sau un cuvânt fals, sau că El ar fi eșuat sau va eșua să îplinească toate profețiile despre El.

---

²² Căci este un singur Dumnezeu și un singur Mijlocitor între Dumnezeu și oameni: Omul Cristos Isus (1 Tim. 2:5; v. și Iov 33:23-28; Luca 1:33; Ioan 1:1-14; 14:6; F.A. 3:22; Col. 1:15; Evrei 1:1-4; 5:5-6; 9:15; 12:24).

²³ Acum, fraților, știu că ați făcut așa din neștiință, la fel ca și conducătorii voștri. Dar Dumnezeu a împlinit astfel ceea ce prevestise prin gura tuturor profeților, și anume: Cristosul Său urma să sufere. Pocăiți-vă, deci, și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele, ca să vină astfel din prezența Domnului vremuri de înviare și El să-L trimită pe Cel pe Care L-a desemnat mai dinainte pentru voi, pe Cristos Isus, pe Care Cerele trebuie să-L primească până la vremurile restaurării tuturor lucrurilor, așa cum a rostit Dumnezeu încă din vechime prin gura sfinților Săi profeți. Căci Moise a zis: „Domnul, Dumnezeul vostru, vă va ridica dintre frații voștri un Profet asemenea mie. De El să ascultați în tot ce vă va spune!” (F.A. 3:17-22; v. și Matei 20:17; 24:3; 26:31, 34, 64; Marcu 1:14-15; Luca 4:18-19, 21; Ioan 13:36; 21:22; 1 Cor. 1:20; Evrei 1:2; Apoc. 19:10).

Articolul 24

Noi afirmăm că Isus Cristos este Marele nostru Preot, după rânduiala lui Melhisedec, făcându-Se jertfa perfectă pentru noi și continuând să mijlocească pentru noi înaintea Tatălui. Noi afirmăm că Isus Cristos este deopotrivă subiectul și obiectul jertfei supreme de ispășire.²⁴

Noi negăm că, fiind din seminția lui Iuda, nu din cea a lui Levi, Isus Cristos S-ar descalifica să slujească drept preotul nostru. Noi negăm că El S-ar aduce continuu pe Sine ca jertfă în Mesă, ca victimă și preot, chiar într-o manieră fără sânge. Noi negăm că El S-a făcut preot doar în Cer și că El nu a fost preot pe pământ.

Articolul 25

Noi afirmăm că, în calitatea Sa de Împărat, Isus Cristos domnește cu supremație acum și în veci peste toate puterile pământești și supranaturale.²⁵

Noi negăm că Împărăția lui Isus Cristos ar fi o simplă împărăție politică a acestei lumi. Noi negăm că liderii pământești nu ar fi responsabili să dea socoteală înaintea Lui.

---

²⁴ Căci Cristos n-a intrat într-un loc sfânt făcut de mâini omenești – loc care este oglindirea celui adevărat – ci El a intrat chiar în Cer, ca să Se înfățișeze acum, pentru noi, în prezența lui Dumnezeu, și nu ca să Se jertfească pe Sine din nou și din nou, după felul în care marele preot intră în Locul Preasfânt în fiecare an cu sânge care nu este al lui, pentru că atunci El ar fi trebuit să sufere din nou și din nou de la întemeierea lumii. Însă El S-a arătat acum, o dată pentru totdeauna, la sfârșitul veacurilor, ca să îndepărteze păcatul prin jertfa Lui. Și, așa cum le este dat oamenilor să moară o singură dată, iar după aceea urmează judecata, tot astfel și Cristos, fiind jertfit o dată pentru totdeauna, pentru a purta păcatele multora, Se va arăta a doua oară celor care-L așteaptă cu nerăbdare, nu în legătură cu păcatul, ci spre mântuire (Evrei 9:24-28; v. și Ioan 1:36; 19:28-30; F.A. 8:32; 1 Cor. 5:7; Evrei 2:17-18; 4:14-16; 7:25; 10:12, 26; 1 Petru 1:19; Apoc. 5:6, 8, 12-13; 6:1, 16; 7:9-10, 14, 17; 8:1; 12:11; 13:8; 15:3).

²⁵ Căci El trebuie să domnească până când Își va supune toți dușmanii (1 Cor. 15:25; v. și Ps. 110; Matei 28:18-20; Luca 1:32; 2:11; F.A. 2:25, 29, 34; 4:25; 13:22, 34, 36; 15:16; Rom. 1:3; 2 Tim. 2:8; Evrei 4:7; Apoc. 3:7; 5:5; 22:16).

Articolul 26

Noi afirmăm că, după ce îi va cuceri pe toți vrăjmașii Lui, Isus Cristos va da Împărăția Sa în mâinile Tatălui. Noi afirmăm că, în cerul cel nou și în pământul cel nou, Dumnezeu va fi cu poporul Său, și că cei credincioși Îl vor vedea pe Isus Cristos față în față, vor fi făcuți ca El și se vor bucura de El în veci.²⁶

Noi negăm că omenirea ar avea vreo altă nădejde, vreun alt nume sau vreo altă cale de mântuire decât numai în Isus Cristos.

---

²⁶ După aceea va veni sfârșitul, când El Îi va încredința Împărăția lui Dumnezeu Tatăl, după ce va fi distrus orice conducere și orice autoritate și putere. Căci El trebuie să domnească până când Își va supune toți dușmanii. Ultimul dușman care va fi distrus este moartea. Căci El „I-a supus totul”. Dar, când se spune că totul I-a fost supus, este limpede că în afară de Cel Ce I-a supus totul. Când totul Îi va fi fost supus, atunci Însuși Fiul I Se va supune Celui Ce I le-a supus pe toate, pentru ca Dumnezeu să fie totul în toți (1 Cor. 15:24-28; v. și Isaia 65:17; 66:22; Fil. 2:9-11; 2 Petru 3:13; 1 Ioan 3:2-3; Apoc. 21:1-5; 22:1-5).

Eseu explicativ

*cu sugestii
de utilizare*

Intr-o zi, întreg pământul va răsună de o singură mărturisire: „Isus Cristos este Domn” (Fil. 2:11). Această scurtă propoziție este plină de înțeles. A spune că Isus este *Cristosul* înseamnă să spunem că El este „Unsul”. Înseamnă să spunem că El este Mesia Cel făgăduit și îndelung așteptat.

A spune că Isus Cristos este *Domn* înseamnă să spunem că El este Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat. Întruparea este minunăția minunățiilor, o taină uimitoare. Dumnezeu S-a făcut trup. Chiar a-L numi *Isus* înseamnă să spunem că El este singurul Mântuitor. El a venit în lume cu misiunea de a-Și mântui poporul din păcatele lor (Matei 1:21).

„Isus Cristos este Domn” este un crez – o declarație concisă de credință. Termenul *crez* provine din cuvântul *credo*, din limba latină, care înseamnă „eu cred”. Acest scurt crez afirmă ceea ce noi credem despre Cristos. Unii cred că 1 Timotei 3:16 poate fi de asemenea un crez. Și există două motive care ne îndreaptă către aceasta. În primul rând, Pavel folosește această exprimare, „fără îndoială, [*mărturisim că*, lit. ESV] mare este taina evlaviei”. În al doilea rând, frazele ce compun acest verset sunt ritmice și exprimate poetic. Aceste fraze alcătuiesc un sumar concis despre Cristosul întrupat:

„Cel Ce a fost arătat în trup
a fost dovedit drept prin Duhul,
a fost văzut de îngeri,
a fost proclamat printre națiuni, a fost crezut în lume,
a fost luat în glorie” (1 Tim. 3:16).

Șablonul biblic este important. Când biserica primară a convocat concilii și a adoptat crezuri, ea nu crea o metodă nouă de mărturisire a credinței. Acei credincioși duceau înainte o tradiție întemeiată biblic.

Pe măsură ce au apărut provocările, biserica primară s-a ridicat în apărarea adevărului. Mai mult, mulți cred că biserica ar fi fost nevoită să se implice în scrierea crezurilor din nevoi liturgice sau din dorința unei închinări curate. Acest lucru este adevărat în special cu privire la doctrina despre Cristos. Adevărul esențial despre Persoana și lucrarea lui Isus a fost atributul definitoriu al creștinismului de-a lungul secolelor.

Cei ce au scris Noul Testament s-au luptat ei înșiși împotriva ideilor false legate de identitatea și lucrarea lui Cristos. În primele secole ale bisericii, diferite grupuri de oameni au atacat umanitatea adevărată a lui Cristos. Un grup, docetiștii, au pretins că Isus doar „a părut” a fi uman. Alte erezii, precum arianismul, au atacat dumnezeirea adevărată a lui Cristos. Aceste erezii au pretins că El ar fi fost inferior lui Dumnezeu Tatăl. Alte grupuri, apărute ulterior, au greșit în exprimarea felului în care cele două naturi, umanitatea adevărată și dumnezeirea adevărată a lui Cristos, sunt unite într-o singură Persoană. Biserica primară a răspuns la aceste atacuri și erezii convocând concilii și scriind crezuri care au rezumat învățătura Bibliei despre adevărurile centrale ale credinței creștine. Aceste crezuri sunt o moștenire bogată, transmisă de la o generație la alta. În felul acesta, avem astăzi resursele Crezului Apostolic, Crezului de la Niceea și Definiției Calcedoniene. Aceste crezuri marchează granițe [doctrinare, n.tr.], trasând linii clare de demarcație între ortodoxie și erezie.

Aceste crezuri au slujit la oțelirea bisericii și, prin mâna plină de har și stăpânitoare a lui Dumnezeu, i-a ghidat pe creștini în propovăduirea credincioasă a Evangheliei. Ele sunt recitate azi ca o mărturie a valorii lor durabile. Ele ne aduc aminte că Cristos stă în centrul teologiei noastre și în centrul închinării noastre. Aceste crezuri cheamă biserica să „lupte pentru credința care le-a fost încredințată sfinților o dată pentru totdeauna” (Iuda 1:3).

Totuși, aceste crezuri doar ne dau indicii despre lucrarea lui Cristos. Ele nu expun complet Evanghelia. La momentul Reformei a avut loc o divizare adevărată în biserica vizibilă. Lucrarea lui Cristos a fost chestiunea esențială. Mai specific, controversa centrală care a aprins flacăra Reformei a fost dezbaterea despre doctrina îndreptățirii doar prin credință. Aici, biserica s-a divizat în protestantism și romano-catolicism. Protestantismul afirmă doctrina îndreptățirii doar prin credință (*sola fide*), în timp ce romano-catolicismul, urmând hotărârile Conciliului din Trento, respinge doctrina îndreptățirii doar prin credință, alegând în schimb să înțeleagă îndreptățirea ca rezultat al cooperării credinței și a faptelor bune. Reforma a mai scos la lumină o diferență, anume cea legată de conducerea supremă și exclusivă a lui Isus Cristos asupra bisericii Sale și, în fapt, asupra tuturor lucrurilor.

Luete împreună, crezurile ecumenice ale bisericii primare și aceste accente ale Reformei trasează liniile călăuzitoare pentru biserică, spre propovăduirea unei Evanghelii credincioase biblic. Crezurile și diferitele mărturisiri de credință și catehisme din perioada Reformei oferă rezumate ale credinței și aduc claritate despre credință și Evanghelie.

Cuvântul făcut trup: Declarația Ligonier privind Cristologia este o încercare smerită de a-i oferi bisericii din această generație – și, prin binecuvântarea lui Dumnezeu, generațiilor viitoare – o declarație succintă despre Persoana și lucrarea lui Cristos, care se inspiră din bogățiile din trecut, atât din crezurile ecumenice, cât și din teologia Reformei. Poate că această declarație și cele 26 de articole formate din afirmații și negații, care o însoțesc, pot sluji ca un mijloc care să conducă la mai multe discuții și ca o reflectare la aceste aspecte cruciale care țin de cristologie. Poate că această declarație se va dovedi în sine utilă pentru biserică. Am făcut toate eforturile ca această declarație să poată fi recitată public. Noi vrem ca orice om care se întâlnește cu această declarație să știe că „Isus Cristos este Domn”.

DECLARAȚIA

Declarația constă din șase strofe sau secțiuni. Prima slujește ca prefață, prin două verbe-cheie: *mărturisim* și *ne bucurăm*. Dumnezeu S-a revelat pe Sine și voia Sa pe paginile Sfintei Scripturi. Totuși, încă există „lucruri ascunse” care Îi aparțin doar Lui (Deut. 29:29). Trebuie să ne amintim constant de limitările noastre în sarcina teologiei. Astfel, noi începem mărturisind *taina* și *minunăția* Evangheliei. Ținta primordială a acestei declarații este întruparea, pe care o definim succint prin expresia *Dumnezeu făcut trup*. Persoana lui Cristos conduce imediat la lucrarea lui Cristos, astfel că ne bucurăm cu toții în lucrarea de mântuire săvârșită de Cristos.

Strofa a doua subliniază dumnezeirea adevărată a lui Cristos, văzându-L poziționat egal printre Persoanele Dumnezeirii Triunice. Această strofă se încheie cu o reiterare a formulei de exprimare calcedoniană, din Definiția de la Calcedon. Începând de la întrupare, Cristos a fost și va rămâne pe veci două naturi într-o singură Persoană.

Explicarea întrupării ocupă strofa a treia, subliniind umanitatea adevărată a lui Cristos. El S-a născut. El este Emanuel, ceea ce înseamnă „Dumnezeu este cu noi” (Matei 1:23). Aici, noi mărturisim moartea, îngroparea, învierea, înălțarea și a doua Lui venire. Acestea sunt adevărurile istorice ale întrupării.

Adevărurile teologice ale întrupării urmează în secțiunea a patra, preluate din gândirea redescoperită în vremea Reformei. Isus a fost perfect ascultător pentru noi. El *a păzit Legea* (ascultarea activă) și a plătit pedeapsa Legii (ascultarea pasivă). El a fost Mielul fără pată, care a făcut ispășirea substitutivă pentru noi. El a rezolvat cea mai presantă problemă cu care se confruntă întreaga omenire: mânia Dumnezeului Cel sfânt. Această strofă se încheie declarând doctrina imputării. Păcatele noastre I-au fost imputate, sau puse în cont, lui Cristos, în timp ce neprihănirea Lui ne-a fost imputată [sau pusă în cont, n.tr.] nouă. Noi avem pace cu Dumnezeu numai și numai datorită a ceea ce Cristos a făcut pentru noi. Noi suntem îmbrăcați în neprihănirea Lui.

Slujirea triplă (*munus triplex*) a lui Cristos este un construct teologic util, care exprimă succint lucrarea lui Cristos. Cele trei slujiri, de profet, preot și împărat, erau roluri mijlocitoare separate în Vechiul Testament. Isus le combină pe toate trei într-o singură Persoană, a Sa, și le exercită perfect pe toate. Aici, noi reflectăm nu doar la lucrarea mijlocitoare a lui Cristos din trecut, de pe cruce, ci și la lucrarea Sa curentă ca Mijlocitor al nostru la dreapta Tatălui.

Strofa de încheiere afirmă mărturisirea singulară și concisă că *Isus Cristos este Domn*. Toată teologia adevărată duce la doxologie, sau închinare. În consecință, declarația se încheie cu verbul-cheie *lăudăm*. Închinându-ne acum lui Cristos, noi ne pregătim pentru lucrarea noastră veșnică.

CELE 26 ARTICOLE DE AFIRMAȚII ȘI NEGAȚII

Frazele acestei declarații sunt căi către studiul cristologiei, chemând la explorarea bogăției învățaturii teologice despre Persoana și lucrarea lui Cristos. Pentru a ne călăuzi mai departe, au fost adăugate 26 de articole conținând afirmații și negații, fiecare cu referințele biblice proprii. Pentru fiecare dintre articole a fost scris un paragraf biblic principal, urmat de alte referințe biblice care

susțin aceeași învățătură. Aceste articole sunt cruciale. Ele așază granițele învățaturii biblice despre Persoana și lucrarea lui Cristos.

Articolul 1 slujește drept prefață, afirmând întruparea.

Articolul 2 declară dumnezeirea adevărată a lui Cristos, în timp ce articolele 3-5 prezintă cristologia biblică a unei singure Persoane, cu două naturi. Articolele 6-9 prezintă umanitatea adevărată a lui Cristos. Articolele 10-26 se îndreaptă de la Persoana lui Cristos la lucrarea lui Cristos. Ele încep afirmând doctrinele mântuirii și se încheie prin conturarea slujirii triple a lui Cristos.

Negațiile sunt de o importanță deosebită. În vremurile noastre, ale toleranței, nu prea este la modă să te apuci să negi o credință, dar aceste articole conținând afirmații și negații nu constituie un exercițiu de infatuare și mândrie. Nu, ci ele sunt oferite cu speranța ajutorii bisericii să rămână în limitele sigure și sănătoase ale învățaturii biblice. 2 Ioan 9 declară că „oricine o ia înainte și nu rămâne în învățătura lui Cristos, nu îl are pe Dumnezeu”. Aceasta se referă la a trece dincolo de învățătura biblică despre Cristos, sau la a trece dincolo de granițele prescrise ale cristologiei, așa cum sunt ele revelate în Cuvântul lui Dumnezeu. După cum cele 26 de articole detaliază diferitele linii din declarație, articolele însele pot să conducă la învățătura biblică mai profundă despre Cristos.

Unii ar putea pe bună dreptate să întrebe de ce ar fi necesară o nouă declarație. Aceasta este o întrebare bună. În acest sens, avem trei motive pentru care am formulat această declarație. Noi avem încrederea că ea va sluji astăzi închinării și învățaturii bisericii, tratând atacuri deopotrivă vechi și curente. De asemenea, avem încrederea că ea le va folosi celor din slujba Evangheliei ca un mijloc pentru recunoașterea altora care sunt cu adevărat parteneri în lucrare. În final, noi simțim că la orizont se văd vremuri provocatoare pentru biserică, astfel că avem încrederea că această declarație ne va reaminti tuturor de esența Evangheliei – de frumusețea, necesitatea și urgența ei. Iată câteva cuvinte despre fiecare dintre aceste motive:

PENTRU ÎNCHINARE ȘI ZIDIRE

Ligonier oferă cu smerenie această declarație spre binele bisericii. Încă din primele secole, creștinii au folosit crezuri în liturgia bisericii. Sperăm că și această declarație ar putea sluji aceluiași scop.

Crezurile pot fi instrumente utile în învățătură, pentru explorarea orizonturilor vaste ale învățării biblice. Sperăm de asemenea că această declarație și cele 26 de articole pot fi folosite în biserică asemenea unui ghid pentru mai multă explorare și reflecție biblică. Doctrinile despre Persoana și lucrarea lui Cristos sunt esențiale pentru identitatea și sănătatea bisericii. Fiecare generație a bisericii are nevoie să studieze și să afirme proaspăt înțelegerea ortodoxă a Persoanei și lucrării lui Cristos. Noi avem încrederea că această declarație poate fi de ajutor.

PENTRU CAUZA COMUNĂ ÎN EVANGHELIE

Există un număr crescând de biserici, organizații și mișcări non-denominaționale în întreaga lume – multe slujind la înaintarea Evangheliei. Uneori este dificil să discernem unde se pot face parteneriate și asocieri sănătoase. Poate că această declarație va sluji la identificarea fraților și a soriilor în Cristos, și la solidificarea străduințelor comune pentru Evanghelie.

PENTRU VREMURI CA ACESTE A

În orașul universitar Oxford se află Monumentul Martirilor, care comemorează sacrificiul făcut de anumiți reformatori britanici, precum Thomas Cranmer, Nicholas Ridley și Hugh Latimer. El spune că ei și-au dat trupurile să fie arse, mărturisind despre adevărurile sacre pe care le-au afirmat și la care au rămas, împotriva ereziilor bisericii Romei, și bucurându-se că lor le-a fost rânduit nu doar să creadă în Cristos, ci să și sufere pentru Numele Lui.

Ei au crezut, au afirmat și au apărât adevărurile sacre ale Evangheliei lui Isus Cristos. Aducând mărturia acestor adevăruri, ei le-au proclamat, le-au apărât și chiar au suferit pentru ele. Mulți alții li s-au alăturat acestor reformatori de-a lungul secolelor. Mare parte din biserică din lumea occidentală modernă s-a bucurat de libertate religioasă. Nu știm cât va mai dura aceasta. Generația aceasta sau generațiile care vin ar putea fi chemate să sufere pentru credința în Cristos. Este neînțelept să fim nepregătiți, și este la fel de neînțelept să lăsăm următoarea generație nepregătită.

Firește, aceste adevăruri despre Persoana și lucrarea lui Cristos sunt vrednice de crezut, de afirmat, de apărât și merită să sufere pentru ele. În Cristos este viața.

A existat un moment din viața pământească a lui Cristos, când mulțimile L-au abandonat, El rămânând cu grupul Lui de ucenici. El i-a întrebat dacă nu voiau și ei să plece. Petru a vorbit atunci în numele grupului: „Doamne, la cine să ne ducem? Tu ai cuvintele vieții veșnice, iar noi am ajuns să credem și să știm că Tu ești Sfântul lui Dumnezeu!” (Ioan 6:68-69). Ceva mai târziu, unul dintre cei doisprezece a avut propriile îndoieli. Isus fusese răstignit și îngropat. Există o mărturie despre învierea Lui, dar Toma s-a îndoit. Apoi Isus i S-a arătat lui Toma, care a atins rănilor lui Cristos, răni pe care El le-a îndurat pentru păcatele noastre. Toma a mărturisit atunci: „Domnul meu și Dumnezeul meu!” (Ioan 20:28).

Noi așa credem. Noi așa mărturisim.

